

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום)
(תיקון מס' 12), תשל"ז-1977 *

1. בסעיף 1 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"א-1950 (להלן - החוק העיקרי), בהגדרת "בן משפחה" של חייל שנספה במערכה, אחרי פסקה (א) יבוא:
- 11 הוספת סעיף א1
2. אחרי סעיף 1 לחוק העיקרי יבוא:
- א1. כל האמור בחוק זה לגבי אלמנה של נספה יחול לגבי אלמן של נספה, בתיאומים לפי הענין.
- תיקון סעיף 9
3. בסעיף 9 (ג) לחוק העיקרי, במקום "מחוז לבית אמו" יבוא "מחוז לבית הורה".
- תיקון סעיף א12
4. במקום סעיף א12 (ג) לחוק העיקרי יבוא:
- "(ג) הופקעו הנישואין השניים תוך חמש שנים מיום שנתקיימו, על ידי מות בן הזוג, או בכל זמן שהוא כתוצאה מהליכים שהחלו בהם תוך חמש שנים מיום שנתקיימו - ישולמו לאשה או לגבר, לפי הענין, מיום הפקעת הנישואין אותם תגמולים שהיו משתלמים להם אותה שעה לולא נישאו, ולא יהיו חייבים להחזיר את מענק הנישואין ששולם להם; היו יתום או יתומים סמוכים-על שולחנם בתום התקופה של חמש שנים, תוארך תקופה זו לשבע שנים."
- תיקון חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה
5. בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, תשל"ז-1970 2 -
- (1) בסעיף 1, בהגדרת "בן משפחה", פסקה (3) - בטלה;
- (2) בסעיף 7, הסיפה המתחילה במלים "לענין סעיף זה" - תימחק;
- (3) בסעיף 7ג, במקום "או אלמנה" יבוא "אלמנה או אלמן".
- תיחלה
6. חוק זה יחול, לגבי הזמן שלאחר תחילתו, גם על אלמן של מי שנפטרה לפני תחילתו, זולת אם עקב הפטירה ובזכות השירות של המנוחה או עקב הפגיעה בה בפעולת איבה קיבלו הוא או בני משפחה אחרים של המנוחה הטבות מאוצר המדינה שלא בדרך של תשלומים תקופתיים, וזכותו של אלמן כאמור להגיש בקשה לפי סעיף 23 לחוק העיקרי תחישן כתום שנה מיום תחילתו של חוק זה.

שמעון פרס
שר הבטחון

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

• נתקבל בכנסת ביום כ"ו באדר תשל"ז (16 במרס 1977); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1284, תשל"ז, עמ' 136.

1 סי"ח תשי"א, עמ' 162; תשי"ב, עמ' 287; תשי"ג, עמ' 172; תשי"ד, עמ' 36; תשי"ה, עמ' 295; תשי"ו, עמ' 140; תשי"ז, עמ' 254; תשל"א, עמ' 126; תשל"ב, עמ' 66; עמ' 252; תשל"ה, עמ' 10; תשל"ו, עמ' 118.

2 סי"ח תשל"ז, עמ' 126; תשל"ג, עמ' 79.